

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka a ve věci

žalobců: a) M. B.
b) K. B.
oba bytem X

oba zastoupeni advokátem Mgr. Stanislavem Němcem
sídlem Vinohradská 1215/32, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**
sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2023, č. j. ZKI PR-O-44/995/2023-14,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci se soud zabývá otázkou, zda mělo být vydáno nové rozhodnutí o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu ve smyslu § 101 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

2. Žalobci jsou manželé vlastníci pozemky parc. č. XA a XB v katastrálním území X. Pozemek parc. č. XA je oplocenou zahradou se stavbou rodinného domu (parc. č. st. X) a žalobci jej mají ve společném jmění manželů. Severně od něj se nachází pozemek parc. č. XB, jedná se o úzký dlouhý pozemek, jehož podstatnou část tvoří pozemní komunikace tvořící ulici v obecní zástavbě, přičemž ve vztahu k tomuto pozemku mají žalobci ve společném jmění manželů spoluvlastnický podíl ve výši 1/96, další spoluvlastnické podíly jsou rozděleny mezi 27 různých osob. Na rozhraní obou zmiňovaných pozemků mají žalobci vybudováno oplocení, které je předmětem řízení o odstranění stavby. Toto řízení však bylo přerušeno z důvodu, že není zřejmé, kudy přesně vede katastrální hranice, tedy zda se předmětný plot nachází výlučně na pozemku parc. č. XA (zahrada žalobců), nebo zda zasahuje na pozemek parc. XB (ulice spoluvlastněná 27 osobami). Podle katastrální mapy totiž vede parcelní hranice jižně od oplocení, a proto by se jeho podstatná část měla nacházet na spoluvlastněném uličním pozemku parc. XB, avšak žalobci mají za to, že jde o chybu, neboť parcelní hranice by správně měla vést podél oplocení, které by tudíž mělo být hranicí mezi jejich zahradou a uličním pozemkem.
3. Shora zmiňovaný způsob vedení parcelní hranice vyšel najevo již v roce 2014, kdy u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Rakovník (dále jen „katastrální úřad“) probíhalo v souvislosti s obnovou katastrálního operátu přepracování analogové katastrální mapy v měřítku 1:2880 do digitální podoby. Tehdy vznesené námitky žalobců proti obnově katastrálního operátu byly rozhodnutím katastrálního úřadu ze dne 4. 7. 2014, č. j. OR-100/2013-212-80 (dále jen „**původní rozhodnutí**“), ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 11. 2014, č. j. ZKI PR-O-118/ 997/2014 (dále jen „rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2014“) zamítnuty. Vedení parcelní hranice v úseku jižně od oplocení tak odpovídá výsledkům obnovy katastrálního operátu.
4. Tento stav se žalobci pokoušejí zvrátit prostřednictvím institutu nového rozhodnutí.
5. Dne 20. 12. 2022 žalobce a) požádal katastrální úřad o vydání nového rozhodnutí, jímž by bylo evidované zobrazení parcel v katastrální mapě, která nabyla při obnově katastrálního operátu jiné podoby, uvedeno do souladu s vlastnickou hranicí pozemků tvořenou oplocením, a to:
 - a) podél severní a jižní části pozemku parc. č. XB podle technické zprávy a situačního náčrtu ze dne 20. 1. 2021, č. 39/2021, vyhotoveného Ing. V. K. (dále jen „zaměření Ing. K. z roku 2021“), a
 - b) pozemky jižně a severně od části pozemku parc. č. XB a východně od pozemku parc. č. 336/6 podle skutečného zaměření oplocení ze dne 10. 1. 2014, vypracovaného ZF Praha, s. r. o. a ověřeného Ing. M. V. dne 4. 2. 2014 (dále jen „zaměření ZF Praha“).

Pozemky dotčené posunem obrazu v katastrální mapě digitalizované (dále jen „KMD“) žalobce a) v žádosti zobrazil ve výřezu katastrální mapy.

6. Katastrální úřad nejprve shledal, že v této věci bylo o opravě chyby v katastrálním operátu pravomocně rozhodnuto rozhodnutím katastrálního úřadu ze dne 19. 9. 2019, č. j. OR-4/2019/212-27, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 1. 2020, č. j. ZKI PR-O-72/1123/2019-18, tak, že hranice pozemků zobrazená v KMD mezi pozemkovou parcelou č. XB a pozemkovými parcelami č. X, X, X, X, XA a X je nadále evidována podle výsledku obnovy katastrálního operátu. Žalobce a) přitom neuvedl žádné nové důvody, pro které by

bylo možné jeho původně pravomocně zamítnuté žádosti o opravu chyby v katastrálním operátu vyhovět. Usnesením ze dne 27. 2. 2023, č. j. OR-4/2019-212-45, proto řízení ve věci sp. zn. OR-4/2019-212 (*sic!*) podle § 102 odst. 4 správního řádu zastavil.

7. Žalovaný toto usnesení k odvolání žalobce a) zrušil a věc vrátil katastrálnímu úřadu k novému projednání s tím, že katastrální úřad rezignoval na postup podle § 47 správního řádu, nezačal řízení o žádosti a veškeré podklady zakládal do již skončeného spisu ve věci sp. zn. OR-4/2019-212. Primárně si měl katastrální úřad ujasnit, ke kterému původnímu rozhodnutí se žádost žalobce a) o vydání nového rozhodnutí vztahuje.
8. Po vrácení věci k novému projednání žalobce a) na výzvu katastrálního úřadu upřesnil, že se jeho žádost ze dne 20. 12. 2022 vztahuje k rozhodnutí ze dne 24. 6. 2013, č. j. OR-100/2013-212-10, „*podle ZPMZ 373, které je rovněž shodné s odchylkou 8 cm se zaměřením ZF Praha s.r.o. z r. 2007, ověřené ÚOZI 2014 a se zaměřením soudním znalcem Ing. K. v r. 2018*“ (podání ze dne 12. 5. 2023). Žalobce a) dále katastrálnímu úřadu předložil fotografie pasteveckého oplocení kolem pozemku parc. č. X (k podání ze dne 12. 5. 2023), zaměření Ing. K. z roku 2021 a zaměření ZF Praha (k podání ze dne 12. 6. 2023).
9. Katastrální úřad následně vyrozuměl účastníky řízení o zahájení nového řízení podle § 101 písm. b) správního řádu, vedeném pod sp. zn. OR-296/2023-212.
10. Katastrální úřad v průběhu řízení ověřil, že ve vztahu k dotčeným pozemkům byla obnova katastrálního operátu přepracováním analogové katastrální mapy v měřítku 1:2880 do digitální podoby provedena v původním řízení ve věci sp. zn. OR-100/2013-212, které bylo vydáním původního rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 11. 2014 (*srov. výše odst. 3 tohoto rozsudku*), jimiž byly zamítnuty námitky žalobců proti obsahu obnoveného katastrálního operátu podle § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“) s tím, že dotčené parcely zůstanou evidovány dle výsledků obnovy katastrálního operátu. Podle katastrálního úřadu žalobce a) v žádném ze svých podání nespecifikoval důvody, pro které by bylo možné vydat v této věci nové rozhodnutí. Pokladem pro vydání nového rozhodnutí nemůže být zaměření Ing. K. z roku 2021, které nesplňuje požadavky na provedení opravy chyby v katastrálním operátu ve smyslu § 36 katastrálního zákona. Ze stejného důvodu nemohlo být takovým podkladem ani zaměření ZF Praha, které bylo předloženo již v původním řízení. Obě tato zaměření byla vyhotovena v souladu s neměřickým záznamem č. 373, který byl pořízen již v původním řízení pro provedení opravy chyby tzv. z úřední povinnosti. Ani tento neměřický záznam neobsahoval náležitosti pro provedení opravy, především posouzení souladu s výsledky předcházejících zeměměřických činností a s platnými mapovými podklady, jak bylo ostatně uvedeno již v původním rozhodnutí. Ze zaměření Ing. K. z roku 2021 i zaměření ZF Praha byl sice zřejmý nesoulad skutečného stavu v terénu se stavem dle platné KMD, avšak k provedení opravy zákresu byl nutný písemný souhlas všech dotčených vlastníků s průběhem opravených hranic a geometrický plán, který bude obsahovat všechny náležitosti podle vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“). Na tento požadavek byl žalobce a) již několikrát upozorněn, a to mj. i v původním rozhodnutí. Katastrální úřad tudíž musí respektovat původní zobrazení v platných mapových operátech před realizací KMD, jehož přesnost byla řádně ověřena v původním řízení, a které kromě žalobce a) nikdo z dalších dotčených vlastníků nerozporoval. Katastrální úřad proto usnesením ze dne 27. 6. 2023, č. j. OR-

296/2023-212-15 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), řízení podle § 66 odst. 1 písm. h) za použití § 102 odst. 4 správního řádu zastavil.

11. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali žalobci odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 9. 2023, č. j. ZKI PR-O-44/995/2023-14 (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný se zcela ztotožnil se závěrem katastrálního úřadu, že žalobce a) nedoložil žádné nové skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné vydat nové rozhodnutí ve smyslu § 101 písm. b) správního řádu. Odvolací námitky se zcela mýjí s důvodem pro zastavení řízení podle § 102 odst. 4 správního řádu. Účelem nového rozhodnutí není zjednání nápravy nezákonného původního rozhodnutí. Ke změně či zrušení pravomocných rozhodnutí slouží správní žaloba či mimořádné opravné prostředky uvnitř veřejné správy (přezkumné řízení či obnova řízení). Pokud žalobci chtějí dosáhnout změny geometrického a polohové určení dotčených pozemků, musí postupovat podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona a § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky.

II. Obsah podání účastníků

12. Žalobci nesouhlasí s tím, že by institut nového rozhodnutí nebylo možné využít k nápravě nezákonného původního rozhodnutí. Vydání nového rozhodnutí podle § 101 písm. b) správního řádu je rovněž mimořádným prostředkem. Jedinou podmínkou jeho využití je, že bude vyhověno žádosti, která byla předtím pravomocně zamítnuta.
13. Žalobci dále namítají, že katastrálnímu úřadu předložili poklady, z nichž je zřejmé, že při vedení katastrálního operátu došlo k chybě. To vyplývá zejména z technické zprávy Ing. Václava K. ze dne 30. 4. 2018 (dále jen „zpráva Ing. K. z roku 2018“), podle které zákres hranice pozemku parc. č. st. X odpovídá polnímu náčrtu P5 z roku 1971, ale neodpovídá návaznosti hranice na pozemek parc. č. XB, jejíž průběh byl zakreslen v GP 128. Dále je z této zprávy patrné, že hranice mezi pozemky parc. č. XA a X by měla procházet bodem z náčrtu P5, což v katastrální mapě zobrazeno není, ale ve skutečnosti tomu odpovídá stávající oplocení. Podle žalobců tak neobstojí závěr správních orgánů, že by jim nepředložili nové podklady, na jejichž základy by nebylo možné vydat nové rozhodnutí. Zpráva Ing. K. z roku 2018 nebyla součástí podkladů pro vydání původního rozhodnutí. Katastrální úřad proto pochybil, pokud se nevypořádal s námitkami žalobců, kteří na tuto zprávu odkazovali.
14. Správním orgánům bylo v zřejmé, že se žalobci domáhají změny geometrického a polohového určení pozemků, kterého může být dosaženo postupem podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Přesto žalobce řádně a srozumitelně nepoučili, aby svá podání mohli náležitě doplnit tak, aby jim mohlo být vyhověno. Ať již v novém řízení podle § 101 správního řádu nebo v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona bylo povinností katastrálního úřadu přezkoumat zjištění uvedená ve zprávě Ing. K. z roku 2018. Chyba v katastrálním operátu se týká nejen pozemků ve vlastnictví žalobců, ale též významného posunutí hranic ostatních pozemků. Katastrální úřad však tuto chybu dosud nenapravil.
15. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Podle žalovaného nepředstavuje institut nového rozhodnutí opravný ani dozorčí prostředek. Se zprávou Ing. K. z roku 2018 se žalovaný seznámil již dříve, a to v souvislosti s řízením vedeným u katastrálního úřadu pod sp. zn. OR-4/2019-212 (u žalovaného vedeno pod sp. zn. ZKI PR-O-136/1091/2015). V daném řízení, jakož i v řízení vedeném pod sp. zn. OR-7/2015-212, přitom dospěl k závěru, že se nejedná o chybu v katastrálním operátu, která by vznikla zřejmým omylem při obnově katastru ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Oprava chyby byla

možná pouze podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona ve spojení s § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky. Platnost katastrálního operátu, ke kterému bylo vedeno námitkové řízení pod sp. zn. OR-100/2013-212, byla již vyhlášena a od tohoto okamžiku se stal nový katastrální operát platným. Do tohoto stavu lze zasáhnout pouze postupem podle § 36 katastrálního zákona, s čímž byli žalobci dostatečně srozuměni.

16. Na vyjádření žalovaného reagovali žalobci replikou. V ní opakovaně zdůrazňují, že při obnově katastrálního operátu došlo ke zjevnému omylu, a to významnému posunutí hranic a změně tvaru velkého množství pozemků, což vyplývá ze zprávy Ing. K. z roku 2018. Správní orgány blíže nezdůvodnily, proč se nejedná o zřejmou chybu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, případně proč nepostupovaly podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Na podporu svých tvrzení žalobci předkládají několik podkladů týkajících se polohového geometrické a polohové určení jejich pozemků v katastrální mapě.
17. Soud ve věci nařídil ústní jednání, jehož se zúčastnil pouze žalobce a) se svým zástupcem (ostatní účastníci byli z jednání omluveni). Návrhy žalobce a) na doplnění dokazování listinami předloženými k replice soud neprováděl, neboť jde o výňatky či snímky ze zprávy Ing. K. z roku 2018, které jsou obsaženy ve správním spisu, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vychází [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 30. 10. 2020, č. j. 3 As 79/2018-18]. Soud při jednání pouze zčásti doplnil dokazování náhledem na žalobcem a) předložený výňatek z grafické části územního plánu obce Újezd nad Zbečnem zachycující dotčené území, z níž ovšem nevyplývaly žádné relevantní poznatky k problematice obnovy katastru. Pro zjevnou nesouvislost s předmětem řízení soud neprováděl žalobcem a) předložený důkaz dokumentací skutečného provedení stavby, jež byla zhotovena pro účely řízení před stavebním úřadem.

III. Posouzení věci soudem

18. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými, po vyčerpání řádných opravných prostředků a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel v souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán.
19. Žaloba není důvodná.
20. V daném případě žalobci [resp. žalobce a)] usilovali o vydání *nového rozhodnutí* o svých námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, které byly v minulosti zamítnuty původním rozhodnutím. Katastrální úřad řízení o této žádosti zastavil podle § 102 odst. 4 správního řádu s tím, že nejsou dány důvody pro vydání nového rozhodnutí.
21. Podle § 101 písm. b) správního řádu „[p]rovést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci lze tehdy, jestliže novým rozhodnutím bude vyhověno žádosti, která byla pravomocně zamítnuta.“
22. Podstatou vydání nového rozhodnutí podle § 101 správního řádu je nové posouzení již pravomocně rozhodnuté věci, a to buď za stejných, anebo změněných výchozích skutkových či právních podmínek. Nové řízení tvoří s původním řízením v podstatě jeden celek, neboť nové řízení je vedeno na základě původní žádosti. Základní podmínkou pro aplikaci § 101 písm. b) správního řádu je tedy pravomocné zamítnutí původní žádosti (srov.

23. Tato podmínka je v posuzovaném případě splněna, neboť původním rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobců proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. Samotnou obnovu katastrálního operátu sice zahajuje katastrální úřad bez návrhu, tedy z moci úřední (§ 40 odst. 3 věta první katastrálního zákona). Podáním námítky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona se však z iniciativy vlastníka či jinak oprávněného zahajuje samostatné řízení, ve kterém katastrální úřad posuzuje, zda byla obnova operátu provedena v souladu s právními předpisy. Námitkové řízení je tedy řízením zahajovaným na žádost ve smyslu § 45 správního řádu (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2023, č. j. 62 A 39/2023-177, odst. 57–59, a dále Šustrová, D., Borovička P. a Holý, P. § 45. In: *Katastrální zákon: Praktický komentář*. Dostupné v systému ASPI).
24. Obnova katastrálního operátu *přepracováním* podle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona představuje soubor úkonů evidenčního a technického rázu, který nesměruje ke změně právních vztahů. Ve srovnání s obnovou katastrálního operátu *novým mapováním* či na *podkladě výsledků pozemkových úprav*, představuje obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací méně přesný způsob obnovy katastrálního operátu. Jeho podstatou je totiž podle § 43 katastrálního zákona pouze převezení dosavadní katastrální mapy do elektronické podoby, tedy převezení naskenovaného rastrového obrazu papírové katastrální mapy do digitální podoby, případně se zahrnutím míst nově zaměřených či převzatých z původních zaměření (srov. rozsudky NSS ze dne 15. 1. 2021, č. j. 5 As 264/2019-24, odst. 25–27, ze dne 25. 10. 2023, č. j. 2 As 105/2022-62, odst. 12–13, a ze dne 22. 2. 2024, č. j. 9 As 79/2022-80, odst. 23). Při obnově katastrálního operátu přepracováním analogové mapy je nutno za účelem správného geometrického a polohového určení nemovitostí v KMD vycházet především z existujících souřadnic lomových bodů vedených v registru souřadnic, případně tyto souřadnice vypočíst z dřívějších geodetických měření nebo určit vektorizací rastru analogové mapy. Využitelnými podklady pro výpočet souřadnic lomových bodů, potažmo pro zakreslení hranic do katastrální mapy, jsou geometrické plány, respektive záznamy podrobného měření změn pro účely geometrických plánů, a obdobné výsledky zeměměřických činností provedené podle předpisů platných v minulosti, jsou-li dokumentované u katastrálního úřadu. Pokladem pro obnovu přepracováním naopak nemůže být dokumentace o vytyčení hranice v terénu, např. vytyčovací náčrt a protokol o vytyčení hranic (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2022, č. j. 7 As 191/2022-35, odst. 50–58). Proces obnovy katastrálního operátu v dané části katastrálním územím X byl podrobně shrnut v rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2014 (str. 9 a násl.), na které soud v tomto ohledu pro stručnost odkazuje.
25. Žalobci brojili proti obnově katastrální operátu opakovaně, a to je jednak námitkami proti obsahu obnoveného katastrálního operátu podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona, které vyústily ve vydání původního rozhodnutí, jednak návrhy na opravu chyby v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona. Jejich snaha o změnu zobrazení (geometrického a polohového určení) dotčených pozemků nicméně byla pokaždé neúspěšná. Nejinak tomu bylo i v případě žádosti žalobce a) o vydání nového rozhodnutí podle § 101 písm. b) správního řádu, kterou vztahoval k původnímu rozhodnutí o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu.

26. V obecné rovině soud souhlasí se žalobci, že nové rozhodnutí lze vydat i za nezměněného skutkového a právního stavu, jaký byl v době vydání původního rozhodnutí. Právě změna (skutkových či právních) okolností je však pravidelně důvodem pro vydání nového rozhodnutí, které je odlišné od předchozího rozhodnutí o původní žádosti (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2022, č. j. 6 As 184/2021-37, odst. 29). Správním orgánům proto nelze vytýkat, že svou pozornost zaměřily právě na posouzení toho, zda žalobce a) předložil ke své žádosti nové skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné původní rozhodnutí o námitkách přehodnotit. Naopak je třeba dát správním orgánům za pravdu, že nové rozhodnutí podle § 101 správního řádu nepatří svým charakterem mezi (řádné ani mimořádné) opravné prostředky, a tudíž jeho smyslem není zjednání nápravy vydaných rozhodnutí. Podstatou tohoto institutu je „pouze“ nové posouzení v minulosti pravomocně zamítnuté žádosti (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2018, č. j. 5 As 122/2016-36, č. 3829/2019 Sb. NSS, odst. 40).
27. Soud shodně se správními orgány shledal, že žádost žalobce a) skutečně neodůvodňovala zahájení nového řízení, resp. vydání nového rozhodnutí, a proto muselo být řízení o této žádosti podle § 102 odst. 4 správního řádu zastaveno.
28. V samotné žádosti o vydání nového rozhodnutí žalobce akcentoval zejména zaměření Ing. K. z roku 2021 a zaměření ZF Praha, podle nichž mělo být dle jeho názoru v KMD evidováno geometrického a polohové určení dotčených pozemků. V podání ze dne 12. 5. 2023, jímž byl upřesněn předmět podané žádosti, dále žalobce a) zmínil zaměření provedené „soudním znalcem Ing. K. v r. 2018“, čímž měl zřejmě na mysli zprávu Ing. K. z roku 2018, která v příloze č. 2 zobrazuje soutisk obsahu katastrální mapy se zaměřením polohopisu v dané lokalitě s vyznačením nesouladů mezi katastrální mapou a nalezenými náčrtý záznamů podrobného měření změn (ZPMZ).
29. Jak uvádí zpráva Ing. K. z roku 2018, která je součástí správního spisu, k těmto ZPZM chybí zápisníky původního měření, proto „[j]ediná možnost jak stanovit průběh GPÚ (geometrického a polohového určení – pozn. soudu) v terénu je zjišťování průběhu této sporné hranice na základě souhlasu dotčených vlastníků“. Ze zprávy dále vyplývá, že za účelem dosažení shody o průběhu hranice pozemku parc. č. XB sezval Ing. K. dotčené vlastníky na jednání konané dne 30. 4. 2018 (viz příloženou *Pozvánku k projednání hranice pozemku číslo KN XB* a dále *Informativní protokol o vytyčení hranice pozemku*). Část dotčených vlastníků pozemků, která se jednání zúčastnila, se nicméně nedokázala na průběhu hranice shodnout. Jejich vyjádření se významně lišila, a to bez konkrétního doložení využitelných a ověřených výsledků zeměměřičských činností [srov. § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona ve spojení s § 44 odst. 3 písm. a) katastrální vyhlášky]. Vzhledem k tomu Ing. K. uzavřel, že dotčení vlastníci pozemků neprohlásili průběh řešené hranice za nesporný, a proto bylo od jejího vytyčení upuštěno s tím, že „výsledky zjišťování nemohou být jako výsledky zeměměřičských činností ověřeny“.
30. Předně je nutno zdůraznit, že žalobce a) argumentoval zprávou Ing. K. z roku 2018 toliko okrajově v doplnění odvolání ze dne 18. 7. 2023 a dále v podání ze dne 6. 8. 2023, aniž by bylo zřejmé, že právě na základě tohoto podkladu požaduje vydání nového rozhodnutí. V ostatních podáních učiněných v rámci odvolacího řízení žalobci tuto zprávu vůbec nezmiňovali [viz odvolání žalobce a) ze dne 3. 7. 2023, jeho doplnění ze dne 8. 7. 2023, ze dne 12. 7. 2023 a ze dne 18. 7. 2023, a odvolání žalobkyně b) ze dne 13. 7. 2023]. Zprávu Ing. K. – na rozdíl od zaměření Ing. K. z roku 2021 a zaměření ZF Praha – navíc žalobci v průběhu řízení správním orgánům ani nepředložili. Zprávu si opatřily samy správní

orgány ze správního spisu k věci sp. zn. OR-4/2019-212, která se týkala žádosti žalobců o opravu chyby v katastrálním operátu. Žalovanému tudíž nelze vytýkat, že se ke zprávě Ing. K. z roku 2018 v napadeném rozhodnutí explicitně nevyjádřil a na její obsah reagoval až ve vyjádření k žalobě. Stejně tak nelze spatřovat pochybení katastrálního úřadu v tom, že zprávu Ing. K. z roku 2018, kterou žalobce ve svém podání ze dne 12. 5. 2023 dostatečně nespecifikoval, v prvostupňovém rozhodnutí zaměnil se zaměřením Ing. K. z roku 2021, které naopak žalobce od počátku řízení opakovaně akcentoval (str. 4 prvostupňového rozhodnutí). Podstatná je totiž skutečnost, že správní orgány ve svých rozhodnutích pečlivě odůvodnily svůj závěr, že žalobce neuvádí žádné nové skutečnosti, pro které by bylo nutné přehodnotit původní rozhodnutí a vydat rozhodnutí nové. Napadené rozhodnutí tak nelze považovat za nepřezkoumatelné.

31. Již v původním rozhodnutí katastrální úřad žalobcům vysvětlil, jaké podklady je podle § 44 odst. 2 a 3 katastrální vyhlášky pro opravu chybného geometrického a polohového určení dotčených pozemků potřeba doložit (str. 16 původního rozhodnutí a dále str. 17–18 rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2014). Takovým podkladem přitom nemohlo být žalobcem a) zmiňované zaměření ZF Praha, k němuž se již katastrální úřad vyjádřil v původním rozhodnutí, ani zaměření Ing. K. z roku 2021. Správní orgány nezpochybňovaly, že dle těchto zaměření se oplocení a rozsah užívání dotčených pozemků v terénu liší od zobrazení jejich vlastnických hranic v KMD. Správně však upozornily, že uvedené podklady neobsahovaly posouzení souladu s výsledky předcházejících zeměměřičských činností (§ 44 odst. 2 katastrální vyhlášky). Tyto podklady rovněž nesplňovaly požadavek § 44 odst. 3 písm. a) katastrální vyhlášky na písemné prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna (srov. dále náležitosti souhlasného prohlášení dle § 66 katastrální vyhlášky). Proto na jejich podkladě nemohlo být námitkám žalobců proti obsahu obnoveného katastrálního operátu vyhověno.
32. I ze zprávy Ing. K. z roku 2018 je patrné, že vzniklý nesoulad nepředstavuje zřejmý omyl při vedení a obnově katastru ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona ve spojení s § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, neboť se jedná o chybu spornou a nejasnou. Jedinou myslitelnou variantou odstranění nesouladu v katastrálním operátu je tak postup podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona ve spojení s § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, tedy prostřednictvím souhlasného prohlášení dotčených vlastníků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. K takové shodě – jak uvádí zpráva Ing. K. z roku 2018 a opakovaně zdůrazňují i správní orgány – však mezi vlastníky dotčených pozemků nedošlo. Ani zpráva Ing. K. z roku 2018 tudíž nemůže představovat způsobitý poklad k přehodnocení závěrů původního rozhodnutí a pro vydání rozhodnutí nového.
33. Procesní pochybení správních orgánů nelze spatřovat ani v tom, že žalobce [jakožto odvolatele, příp. žalobce a) jakožto žadatele] nepoučili o možnosti postupu podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Možnosti postupu podle tohoto ustanovení si jednak byli žalobci sami dobře vědomi a v minulosti ho již opakovaně (byť neúspěšně) využili. S náležitostmi podkladů, které jsou nezbytné pro opravu chybného geometrického a polohového určení dotčených pozemků, žalobci ostatně byli seznámeni již v původním rozhodnutí i navazujícím rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2014. Na základě výzvy katastrálního úřadu navíc žalobce a) zcela jednoznačně upřesnil, že se domáhá vydání nového rozhodnutí podle § 101 odst. 1 písm. b) správního řádu právě ve vztahu k původnímu rozhodnutí, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti obsahu obnoveného katastrálního

operátu ve smyslu § 45 odst. 3 katastrálního zákona, nikoliv ve vztahu k předchozím rozhodnutím týkajícím se opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona. O skutečném obsahu žádosti žalobce a) tak ve spojení s jeho dalšími doplňujícími podáními nepanovaly jakékoliv pochybnosti (srov. § 37 odst. 1 větu druhou správního řádu). Nebylo navíc povinností správních orgánů vyzývat podatele k doplnění projednatelné žádosti tak, aby jí mohlo být věcně vyhověno.

IV. Závěr a náklady řízení

34. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Nad rámec nutného odůvodnění soud podotýká, že snaží-li se žalobci dosáhnout dodatečného povolení stavby plotu na části pozemku parc. č. XB (neb to zjevně o hlavní cíl, oč usilují), pak správní řízení před katastrálním úřadem zjevně není nejvhodněji zvolenou cestou. Jsou-li žalobci přesvědčeni, že inkriminovaný plot se vždy nacházel na pozemku vlastněném výhradně jimi a nikoliv na sousedním pozemku spoluvlastněném více osobami, pak lze zvážit, zda není na místě uvažovat o vydržení části pozemku parc. č. XB ve smyslu § 1089 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. V takovém případě by vůči inkriminované části pozemku parc. č. XB (tj. části s plotem) vystupovali jako výluční vlastníci (resp. vlastníci v rámci SJM), tudíž žádost o dodatečné povolení stavby podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů, by již mohli podat samostatně i bez součinnosti s ostatními spoluvlastníky (jež by měli toliko postavení účastníků řízení o dodatečném povolení). Předpokladem k tomu je však úspěšné vydržení inkriminované části pozemku parc. č. XB, jež by žalobci museli napřed uplatnit v rámci soukromoprávního sporu proti jednotlivým spoluvlastníkům zmiňovaného pozemku. Tyto úvahy však již značně přesahují předmět nyní posuzované věci a soud je činí toliko jako *obiter dictum*.
36. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyli procesně úspěšní. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách.

Praha 13. června 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu